

Jeg anbefaler derfor med disse Endringer, at vi saa Lovforslaget vedtaget, og vilde glæde mig over det Fremstridt, det vilde betegne i Modsætning til den nugældende Lov, som jo ifølge dens § 2 skal revideres i Mær. Dermed skal jeg anbefale Sagen, idet jeg beder Dem tænke over disse Endringer, Mindretallet har stillet, thi jeg tror, at jo mere De tænke over og undersøge dem, desto mere ville De indse, at de ere fornuftige og rimelige.

Ordføreren (M. Nielsen): Jeg kommer til at udbringe det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (M. S. Jensen) af en Bidsfarelse, han svæver i. Det ærede Medlem minde om en Udtalelse af mig ved første Behandling, at der vist allerede var paalagt lidige Apoteker en saa stor Afgift, at den vilde dække Udgiften til den Revisor, der er Tale om. Nu mener det ærede Medlem at have modbevist denne Udtalelse af mig ved at vise hen til en Bevilling paa Finansloven om Apoteker-vistatoren. Men det er en rent anden Mand, det ærede Medlem der taler om. Det er den Mand, som den Dag i Dag rejser rundt til alle Apoteker og undersøger, om Lægemidlerne ere i den Orden, de skulle være i. For et Par Aar siden bleve Visitationerne paa Apotekerne forandrede fra at foretages af Stiftshjitsus og Distriktslægen til at foretages af en enkelt Mand, en Apoteker-vistator, og det er ham, der lønnes ved denne Bevilling paa Finansloven. Saa derved har det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds ikke modbevist, hvad jeg har udtalt. Det ærede Medlem skal huse, at den Revisor, der her er Tale om, jo ikke vil saa saa overordentlig meget at gøre, at han vil saa en Løn paa 3,000 til 6,000 Kr. Navnlige ville hans Dagpenge ikke kunne løbe saa højt op, da han ikke har synderlig mange Rejser at gøre, i Begyndelsen i alt Fald.

Jeg skal ellers tillade mig at bemærke, at det ærede Medlems Udtalelser stadig forekomme mig lidt uforstaaelige. Hvis han ikke tror, at man i det hele kan staa paalidelige Opgivelser af Nettoindtægten, forstaa jeg det ærede Medlems Indvendinger mod Lovforslaget. Men han vil paa den anden Side ikke indrømme, at der ikke kan fremstaaes saadanne paalidelige Oplysninger, og saa bortfalde virkelig hans Indvendinger. Det ærede Medlem kender jo godt de Skemaer til Udfyldning, som Kommissionen har foreslaaet, og som findes i Tillægget til dette Lovforslag, og der er jo hvert enkelt Punkt saa nøje gennemgaaet og

rubriceret saa nøjagtig som muligt, saa naar de udfyldes, vil den rette Nettoindtægt udkomme. Saa er der ydermere en Mand, som kan kontrolere, at Bogerne føres paa rette Maade, at Skemaerne udfyldes paa rette Vis. Hvad Gavn man skulde have af at saa Oplysninger om et Mær, naar disse Skemaer ere udfyldte, kan jeg derfor ikke se, thi nogen større Afgift end den, en Apoteker kan bære, kan og vil dette Ting jo ikke søge at naa.

Saa skal jeg til det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) kun tillade mig at bemærke, naar han udtalte, at 2,000 Kr. var dog en tilstrækkelig Nettoindtægt til at svare Skat af, ja, det er ganske vist, og enhver Apoteker, der har 2,000 Kr. i Nettoindtægt, kommer sandelig ogsaa til at svare Skat, men Udvalgets Flertal mener, at denne Indtægt ikke er tilstrækkelig stor til at paalægge en ekstraordinær Afgift. Det glæder mig at høre det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds udtale, at de Pengene, der indkomme, skulle bruges til Apotekerformaal, altsaa til Udvikling af Apotekervæsenet her i Landet. Jeg tror at turde sige, at det, som det ærede Medlem der udtalte, er hele Udvalgets Mening. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Justitsministeren (Nielsen): Det vilde forundre mig meget, om Tinget vilde anse det for rigtig at følge den Betragtning, som jo vel hos en Del af Mindretallet — det af 2 Personer bestaaende Mindretal — er den principale, nemlig den, at man i det hele ønsker at udskyde Sagen. Jeg tror, at dersom man vilde udskyde Sagen, indtil man faar saadanne statistiske Oplysninger om Apotekernes Nettoindtægt, som ville være paalidelige og ikke kunne kritiseres, saa vilde man komme til at udsætte Sagen længe. Allerede det første Mær's Indberetninger ville naturligvis ikke have naaet Fuldkommenheden. Det kan man sige sig selv. Det vil kun være ved en længere Tids stadig fortsatte Kritik, navnlig fra den Revisors Side, som tænkes ansat efter Lovforslaget, at man mere og mere nærmer sig til det, der kunde kaldes et fuldkomment sikkert Grundlag. Jeg tror, man vil komme til det, men jeg tror ganske sikkert, at det vil være temmelig længe, og dersom man derfor vil udsætte Sagen, og altsaa lade det have sit Forblivende ved den nugældende Lov, hvorefter Justitsministeren bestemmer Afgiftens Størrelse uden at være bunden ved bestemte Regler, tror jeg, man vil komme til at forlænge denne Tilstand i det mindste et Par Aar. Og naar jeg ser hen til, hvor